

YERİ ALTINDAN GİDEN POSTA

Londra'nın caddelerinde trafik durabilir. Fakat 22 metre derinde istasyondan istasyona her dört dakikada bir ekspres trenler işler, bunlar otomatiktir ve ne şoförleri ne de biletçileri vardır. İçlerinde yolcu da yoktur. Taşıdıkları biricik şey, mektuplardır. Dünyanın başka hiç bir yerinde olmayan bu posta taşıması, yalnız Londra'ya özgüdür.

Londra Posta Ofisi'nde çalışan Jack Bucklerson Konteyneri trene yükler. (Konteynerler vapurlarda veya trenlerde kullanılan içleri her türlü yükle doldurulabilen standart kaplardır.) Bundan sonra tren büyük bir hızla kelimenin tam anlamıyla yerin dibine gömülür.

4 Konteyner ile birlikte peronun sonundan karanlığa doğru giderek kaybolan tren, İngiltere başkentinin caddeleri altında posta hizmeti gören 34 yer altı treninden biridir.

Bu sistem, dünyanın hiç bir yerinde şimdiye kadar eşli bulunmayan bir posta hizmetidir. Çünkü, yalnız Londrada, sırf mektup ve paket taşıyan böyle bir yer altı treni vardır. Yer altında trafik sıkışması, kırmızı işaret lâmbaları, burunları yakan o pis benzin, ekzoz kokusu yoktur.

Daha 1911 yılında Londra Posta İdaresi, artan kent trafiğine ve bu yüzden gittikçe azalan hıza rağmen, kent içinde çabuk işleyebilecek bir posta hizmetini nasıl başarabileceğini düşünmeye başlamıştı. İşte bu düşüncenin sonucu olarak bir posta yeraltı treni planlandı 1913 te yapı işlerine başlandı. Birinci Cihan Savaşı yüzünden yarıda kalan yapı projesi, nihayet 1927 de tamamlandı.

O zamandan beri 11,2 kilometrelik bir de, miryof hattı Londra'nın batısındaki Paddington İstasyonu ile milyonlarca insanın oturduğu kent doğusundaki Liverpool-Street İstasyonunu, ya-

ni Taymıs kıyısını birbirine bağlar. Yeraltı treni, 60 posta merkezinden geçer. Bu merkezlerde, posta Konteynerleri boşaltılır ve doluları yüklenir.

Kentin merkezinde genel trafik hızının ortalama saatte 20 kilometreyi geçememesine karşın, Royal Mail'in (Krallık Postasının) mektup ve paketleri, saatte 60 kilometre hızla bir istasyondan ötekine koşar dururlar. Pazartesinden Cumaya kadar günde 22 saat çalışarak günde 6 milyon mektubu taşıyan 35.000 posta çuvalı bir istasyondan ötekine gider. Dörder vagonlu 18 otomatik tren de, iki hat üzerinde gidip gelir.

Otomatik trenler, beton tütün içinde 4 dakika arayla koşarlar. Bu toplam olarak, yılda 70.000 gidip geliş ve 1927 den bu yana 145 milyon kilometre demektir.

1927'den beri çalışan trenler, yaşlandıkça yıpranırlar ve zaman zaman onarıma alınırlar. Bunun için yakın zamanda yeni 24 lokomotif satın alınmıştır ki, bunların maliyeti 200 milyon TL den fazladır. Yenilerin de kendilerinden önceki yaşlanmış makineler kadar dayanacakları tahmin edilmektedir. Buna rağmen 1927 trenlerinin daha iyice olan lokomotifleri de hurdaya çıkarılmamıştır ve özel bir manevra hattında bir gün kendilerine gereksinim olursa, derhal hizmete alınmak üzere nöbet beklemektedirler.

Hobby'den çeviren: Nüvit OSMAY